

[Industriministeren]

Man ønskede på daværende tidspunkt at lovgive om væsentlige ting inden for brancheglidningen og ønskede også tilsynssammenføring, sådan som hr. Erling Olsen også har præciseret i dag fortsat er Socialdemokratiets holdning.

Det var regeringens synspunkt på daværende tidspunkt, at vi vidste for lidt om dette til at gribe til lovgivning; derfor var det regeringens forslag – og det fik opbakning her i Tinget – at vi skulle nedsætte et udvalg – et embedsmandsudvalg var mit forslag. Det Økonomiske Råd har også været inde i billedet vedrørende visse ting, således at vi kunne få et bedre grundlag at handle på. Derfor synes jeg, det er tilfredstillende, at der har været så forholdsvist bred en opbakning bag det synspunkt, at der var behov for at få en nærmere udredning af disse ret så komplicerede forhold.

Lad mig komme med nogle få bemærkninger i relation til et par af de ting, der er nævnt.

Lad mig sige til hr. Erling Olsen, at hans hovedsynspunkt med hensyn til, hvordan der nu kan ske en yderligere optøning mellem brancherne, forsikringsbranchen og bankerne – og realkreditte var vel også inde i billedet – med det formål at skabe større konkurrence og dermed færre omkostninger for forbrugerne, er jeg enig i, og det har også ligget bag ved mange af de positive holdninger, der har været til den nye produktudvikling, der har fundet sted inden for de forskellige brancher.

Jeg vil dog gerne sige, at når regeringen har fastholdt ønsket om, at et forsikringsselskab som juridisk enhed er et forsikringsselskab og en bank en bank, er det ud fra ønsket om at skabe den fornødne overskuelighed inden for det enkelte selskab. Der stilles jo netop vidt forskellige krav til de forskellige produktområder.

Lad os tage forsikringsområdet, hvor der jo stilles krav om tekniske reserver og andre ting, krav, som det bliver meget vanskeligt at få det fornødne indblik i, hvis man inden for samme juridiske enhed foretager en total sammen-smeltning. Jeg vil derfor gerne ud fra det synspunkt, ihvorvel jeg er enig i konkurrencehovedsynspunktet, sige, at jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at gøre det inden for samme selskab.

Med hensyn til sparekasserne deler jeg hr. Erling Olsens synspunkt, at her skal vi være meget omhyggelige med hensyn til spørgsmålet om behandlingen af egenkapitalen, som er ind-

tjent i sparekasserne, med henblik på at finde en konstruktion, som er hensigtsmæssig set i relation til, hvordan forholdene ved overgang til aktieselskab måtte være for nye aktionærer. Det er altså absolut noget, som vi interesserer os meget for, og som vi vil søge at komme med en god og gennemarbejdet løsning på.

Jeg noterede mig også hr. Erling Olsens bemærkninger om egenkapitalkravet. Det er ikke regeringens intention at sænke kravet til solvens, til egenkapital, med det forslag, der foreligger om at skifte vurderingen fra passivside til aktivside, men det er et område, som vi naturligvis holder under observation set i relation til, at vi ikke ønsker en svækkelse af den solvensmargin, vi skal have i pengeinstitutterne.

Til hr. Larsen-Ledet vil jeg sige om spørgsmålet om tilsynsområdet, at jeg mener, at med det forslag, vi lægger op til her, er der tale om, at vi vil styrke tilsynet, det er et helt klart ønske, men vi vil også i højere grad målrette tilsynets indsats, og det kan vi gøre bl.a. gennem den øgede kompetence, der ligger hos det tilsyn, der skal bygges op, det nye finanstillsyn, og den tættere kontakt, som dette tilsyn vil få bl.a. med de eksterne revisorer.

I den forbindelse må man også tænke på den indsats, vi vil gøre for en opstramning på revisionsområdet, og jeg mener, at når man ser disse ting i en helhed, vil vi få en god styrkelse af tilsynet.

Jeg vil gerne her føje til – og det ved hr. Larsen-Ledet også udmærket godt fra tidligere diskussioner om disse ting – at det ikke er regeringens opfattelse, at tilsynet skal gå ned i detaljer i de enkelte institutter. Det ville efter min mening for det første være en fuldstændig umulig opgave, medmindre man havde adskillige tusinde mennesker til rådighed, men det ville også være en forkert måde at gøre det på ud fra det politiske synspunkt, som regeringen står for, nemlig at tilsynets opgave ikke under nogen form er at fjerne ansvarsplaceringen i relation til det, der sker i virksomhederne.

Det er efter vores opfattelse de daglige ledelser, det er bestyrelserne, og det er den dertil knyttede eksterne revision, som har ansvaret for virksomhedens drift, og dér skal det være. Tilsynsfunktionen må ikke få en sådan størrelse, en sådan detaljeringsgrad, at der sker en ansvarsforskydning over imod tilsynet. Det ville være overordentlig uheldigt, og det ville ikke